

~~027.4(069)~~

KÖNYVTÁROS

Budapest

1972 MÁJ

244

Vasvári

56 éves korában váratlanul elhunyt Vasvári István költő és könyvtáros, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár munkatársa. Költői pályáját hányatott ifjúsága idején kezdte, verseinek öt kötetét hitelbe szedték ki a nyomdászok abban az időben, mikor maga is munkás, majd munkaszolgálatos és bújdosó volt. A felszabadulás után lapszerkesztő, ekkor egymás után jelennek meg kötetei, 1950-től azonban lírája elhallgat, s csak 1957-ben szólal meg újra. 1960-ban került a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárba, a Könyvtári Híradó-t, s a mai magyar írókról szóló bibliográfiai sorozatok (Írói arcképváz-

István

latok, Majd: Mai magyar költők) több kötetét szerkesztette. Költői munkásságáért 1971-ben SZOT-díjat kapott, ez alkalomból interjúban ismertette pályafutását Vértesy Miklós (Könyvtáros, 1971. 8. sz.). Nevét külföldön is ismerik: verseiből tíz nyelven készült fordítás, a Fülöp-szigeteki Quenson City egyetem díszdoktorává avatta, a Költők Nemzetközi Szövetsége pedig 1966-ban aranyéremmel tüntette ki. Költőként s emberként egyaránt csendes, halk szavú, harmóniára vágyó lélek volt, közvetlen munkatársai és a könyvtárosok nagy közössége igaz barátot és kollégát veszített benne.